

даджтъ всичко на забравяние. Който иска да бжде военъ, тѣйзи служи войникъ, който не иска, тѣйзи търгува. И варода тукъ е по-добръ и по-умень — такива като нашитѣ Черкези нѣма да намѣришъ въ цѣлий свѣтъ, самъ мой Макъ-Махонъ не е такъвъ; нашиятъ управителъ ще надмине Бисмарка, макаръ тѣй и да е графъ и роднина на моята жена. Ицекъ разказваше, а чорбалжитѣ слушаха и пияха за здравieto на Мютесарифъ-паша чешка слѣдъ чешка.

Рифка шепне на ухото на Еленка за да бжде тя мадама а не българска дѣвойка, и ѝ разказва каква била тя сама въ младостта си, какъ тя прѣменена и натруфена тичала вечеръ по улицитѣ за свиждане и въ градинитѣ за расходка, какъ слѣдъ нея като рсякъ се трупали болѣритѣ и търговцитѣ, офицеритѣ и мушнеритѣ, какъ тя всичкитѣ привличала къмъ себе си и нѣмало по-добра отъ нея примамка. Такава трѣбва да бжде жената! Както нейнъ баща, храбрийтъ адский кирасиръ, съкрушилъ коститѣ на Англичанитѣ, така тя съкрушила коститѣ и грошовитѣ на Румжнитѣ. Но което е било, това вече го нѣма; всичко си има врѣмето. Сега тя е почтенна матрона, поучава младитѣ жени и ги покровителствува въ свѣта. Тя помилва Еленка съ ужката си.

— Така прави и ти, душичке! Догжтъ си млада наслаждавай ся отъ свѣта; ще има врѣме за молитва, когато нѣма да те бива за битва. Нѣй сжщо сме всѣска, за да поддържимъ нашето достоинство и нашата власть, нѣй трѣбва да се сражавме до колкото силитѣ ни стигнатъ, за да си почиваме на старостъ въ приятнитѣ въспоминания и да се утѣшаваме съ тѣхъ.

Подиръ разговора тя испи амберия и вино и захвана да любезничъ съ старийтъ докторъ за да откопчѣе отъ него макаръ вѣкъя закърпена завивка, подъ която да си постопли свонитѣ кокалчета.

Петръ Катърджията, егото сѣшеникъ Иванъ за позна съ младий Каракачанинъ, както прилича на ступанъ и новобраченъ угощаваше новий гостенинъ. Тѣ посѣдняха на страна, пияха винце и бесѣдваха по-между си. Виното